

Ese de dóue ori in septemana:
Joi-a si Duminec'a.

Pretulu de prenumeratiune:

pre anu intregu . . . 6 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . 3 fl. v. a.
" patrariu de anu . . . 1 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

pre anu intregu . . . 9 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Corespondintiele si banii de prenumeratiune se se adreseze de a dreptulu: Redactiunei „Lumina” in Aradu, cancelari'a episcopésca.

Pentru publicatiunile de trei ori, ce contienu cam 160 de cuvinte (spatiu de 20 sime garmond) tacs'a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. éra mai sus 5 fl., intielegendu-se intr' aceste sume si timbrulu. — Pretulu publicatiuniloru se se anticipe.

Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

INVITARE DE PRENUMERATIUNE.

la

„LUMIN'A,”

fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica. Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

Cu prim'a Iuliu intramu in alu doilea semestru alu anului 1874; — avisamu deci pre d. d. abonanti a caroru terminu espira cu finea lui Iuniu, se-si renoiésca abonamentulu de timpuriu, ca in cursulu spedarei regulate se nu finu impedeati.

Conditunile de prenumeratiune sunt totu celea din fruntea foiei.

Totdeodata provocamu pre on. domni si on. comitete parochiali, cari sunt in restantia inca din anulu trecut ori din semestrulu acest'a, se binevoiésca sumele ce dutorescu la redactiune a le depurá fora amenare.

Aradu, 18. Iuniu, 1874.

Redactiunea.

PARTE OFICIALE.

Nr. 714. Pres.

MIRONU

prin indurarea lui Dumnedieu dreptcredintiosu episcopu diecesanu alu bisericii greco-orientali romane in pertile Aradului, Oradii-mari, Ienopolei si ale Halmagiului, precum si in celea adnesate din Banatulu Temisiului;

Iubitului cleru si poporu din partile, ce apartienu la consistoriulu Nostru din Oradea-mare: daru si pace dela Dumnedieu Tatalu si dela Domnulu nostru Iisusu Christosu!

Dupace cu intrarea Nóstra in functiune ca episcopu diecesanu, postulu de vicariu episcopescu la Consistoriulu eparchialu din Oradea-mare, care nainte de acea lu-imbracasemu Noi, la 15 Februaru a. c. a devenitu in vacantia, — sinodulu nostru eparchialu in sesiunea ordinaria din anulu acest'a, si anume in siedinti'a sa din 13/25 Aprile a. c. a alesu de presiedinte vicariu episcopescu la memoratulu Consistoriu oradanu pre venerabilulu parinte protopresbiteru alu Branului in archidieces'a Transilvaniei, **Ioanu Metianu**; ér Noi cu observarea ordului canonicu amu intaritu acésta alegere si amu dispusu cu datulu de astadi celea necesarie pentru intrarea pumitului Nostru vicariu in functiune.

Vi facemu dar cunoscuta Vóue tuturor'a, Iubitu cleru si poporu din partile Consistoriului Oradii-mari! acésta indeplinire a vicariatului episcopescu din Oradea-mare, si ve poftimu pre toti: ca pre alesulu vicariu alu Nostru, venerabilulu parinte protopresbiteru Ioanu Metianu, ca pre atare se-lu cunósceti si respectati, si lui in afacerile oficiali se-i dati ascultarea, supunerea si sucurgerea trebuintósa; impartasindu-vi de altmíntre tuturoru archipastorésca Nóstra binecuvéntare.

Datu in resiedinti'a Nóstra episcopésca din Aradu, la 1/13 Iuniu, 1874.

Alu vostru voitoriu de bine episcopu:

Mironu Romanulu m. p.

Nr. 988. Pres.

Cerculariu

catra clerulu si poporulu eparchiei Aradului.

Scaunulu archiepiscopescu alu bisericii nóstre din Cernautiu in Bucovin'a, devenitu in vacantia prin mórtéa fericitului archiepiscopu si metropolitu Eugeniu Hackmann, se indepliní de curendu prin chirotonirea si introducerea preanaltu denumitului archiepiscopu si metropolitu, a Inaltu-preasantitului Domnu Teofilu Bendella.

Legaturile sante si referintiele actuali, in care se afla metropoli'a din Bucovin'a si Dalmati'a cu metropoli'a nóstra nationala din Ungari'a si Transilvani'a, Ne indémna a notificá Iubitului cleru si poporu eparchialu deplinirea pomenitului scaunu archiepiscopescu metropolitanu cu acea indrumare: ca onorabil'a preotime parochiala sè inscrie numele Inaltu-preasantitului Domnu archiepiscopu si metropolitu Teofilu Bendell'a in dipticele biseriiloru íntregii Nóstre eparchie in rondulu archiereiloru, si se-lu pomenésca la santele altare.

Aradu, 3. Iuniu, 1874.

Mironu Romanulu, m. p.
Episcopu.

Nr. 1025.

Cerculariu

Catra clerulu si poporulu eparchiei Aradului.

Petrungi aduncu de sentiulu pietatei catra memori'a fericitului mare archiereu alu nostru nationalu, Andreiu odinióra Baronu de Siagun'a, cu acést'a ordinamu: ca la aniversari'a mortii aceluasi neuitatu archiereu, adeca Dumineca in 10/28 Iuniu a. c. in tóte bisericile eparchiei Nostre sè se tiena parastasu solenu si despre acést'a timpuriu sè se insciintieze credintiosulu poporu alu Nostru, spre asi poté depune tributulu pietatei in modulu celu mai serbatorescu.

Aradu, 8. Iuniu 1874.

Mironu Romanul, m. p.
Episcopu.

1008. Pres.

Cerculariu

catra clerulu si poporulu din tractulu protopresbiteralu alu Buteniloru.

Dupace a placutu atotpoternicului Dumnedieu a chiama din acést'a viétia lumésca pre demnulu protopresbiteru alu vostru *Andreiu Machi*, — amu aflatu de bine pana la luarea altoru mesuri a concrede conducerea oficiului protopresbiteralu in tractulu Buteniloru venerabilului protopresbiteru alu Halmagiului Ioanu Groz'a cu titlu de administratoru interimalu alu vacantului tractu protopresbiteralu.

Ceea ce Vóue, Iubitu cleru si poporu din acelasi tractu alu Buteniloru! cu acea indrumare facemu cunoscutu: ca pana la alte dispușetiuni, in tóte trebile, ce privescu oficiulu protopresbiteralu, catra numitul administratoru interimalu se ve intorceti, si aceuia in oficiulu seu se-i dati respectulu, ascultarea si spriginirea trebuintósa.

Aradu, 6. Iuniu, 1874.

Mironu Romanulu, m. p.
Episcopu.

PARTE NEOFICIALA.

Aradu, 6/18 Iuniu, 1874.

Precandu punemu in vederea publicului literile Preasantie Sale Domnului Episcopu diecesanu, prin cari recomanda si introduce in functiune pre alesulu seu vicariu si presiedinte la consistoriulu din Orade, parintele protopresbiteru *Ioanu Metianu*, pre atunci acelasi vicariu presiedinte, lasandu patria si consangeni, deja se afla in postulu unde l'a chiamatu votulu si increderea sinodului eparchialu; se afla in fruntea consistoriului oradanu guvernandu poporulu romanu ortodocsu din partile Bihorului, Cumaniei si ale Iasigiei!

Consistoriulu romanu gr. or. de Orade este unu viu monumentu din viétia bisericesca a descendintiloru lui Mariu; este o remasitia pretiósa a vechiei episcopii romane, ce a sustatu acolo pana la finea seclului sieptespredece! Detorinti'a nóstra este se padimu acestu monumentu si remasitia scumpa, déca voimu ca glori'a trecutului se destepete in pepturile nóstre superbi'a romanesca si tari'a credintiei, de cari strabunii nostri se inspirau in luptele loru de libertate!

Episcopi'a romana gr. or. a Oradii fiintata in vremile cele mai vechi érá un'a din episcopiele sufragane ale vechiei metropolii transilvaniane. Insa, precum mai multe episcopii romane, ea astadi jace in ruine. Celu din urma episcopu alu ei a fostu Efremu Veniaminu; acest'a murindu la anulu 1695, poporulu remase fora archipastoriu rasipinduse in tóte partile, pana ce la anulu 1793 consistoriulu eparchialu, se restabili din nou pentru veduvit'a eparchia oradana.

Nici odata insa mai multa priveghiare n'a recerutu biserica nóstra din partile Oradii ca in dilele de acum. Consistoriulu acelui districtu n'a avutu o misiune mai grea si mai mare ca cea de presinte. Prin variile lupte, nationale si confesionale, corpulu nationalu s'a isolatu in mare parte, si astadi este timpulu supremu ca se punemu in miscare tóte petrile pentru regenerarea lui. Lupt'a va fi grea dar cu atátu mai mare póte se fia triumfulu nostru!

Problem'a nóstra e consolidarea poporului in credinti'a stramosiesca; sustinerea si apararea autonomiei bisericesci, cáci acést'a e fortaréti'a in care ni potemu scuti si salva nationalitatea; altu locu de scapare nu avemu! Si déca acésta fortaréti'a nu o vom apará eroicesce, ci vomu suferi ca inamiculu se isbésca in ea dupa placu, atunci n'a-

vemu a ne plange contra sortii. Lasitatea ne duce la periciune, nu inamiculu. Nu póte fi frate cu noi acela, care ataca interesele bisericeii nóstre autonome, cáci ataca chiar interesele nationali impiedecandu prosperarea si fericirea nóstra tocmai in germinale loru! Éta pentruce e mare si grea misiunea consistoriului nostru din Orade! *Dusmani'a* sectei papiste e pronuntiata limpede contra nóstra, si inca intr'unu modu prea cutediatoriu.

Candu insa in fruntea consistorieloru avemu barbati resoluti si scrupulosi in cauzele bisericesci-nationale, nesuintiele contrariilor, nu vor poté impiedeca cursulu nostru; ei sciu infruntá mandri'a dusmanului. Sinodulu eparchialu prin alegerea actualului presiedinte consistorialu din Orade, n'a facutu alta, decâtu aceea ce a pretinsu necesitatea si interesele nóstre bisericesci; n'a facutu alta decâtu a pusu in fruntea aceuiasi consistoriu, unu barbatu, demnu de antecesorele seu, care va sustienea cu scumpatate vadi'a bisericeii nóstre nationale si va jertfi totu pentru prosperarea poporului seu! Nu este iertatu se dubitamu câtusi de pucinu in zelulu si energi'a noului presiedinte consistorialu, din contra activitatea lui de pana aci, ca protopopu in archidiecea, ne aviséza la cele mai frumoșe prospecte!

Dieces'a aradana se bucura astadi de unu Episcopu constitutionale, omu alu seclului, alu intreprinderiloru si reformelor salutarie. Nu trebuiesce alta, decâtu se-i damu succursulu nostru, se-lu spriginimu intru tóte cu bunavointi'a si iubirea, ce se cuvine unui pastoriu, interesatu multu de bunastarea turmei sale.

Acést'a nu va lipsi din partea nóstra cu atátu mai pucinu va lipsi din partea noului vicariu presiedinte consistorialu, carui'a i place a fi totdeun'a cu deplina incredere si ascultare catra archiereulu si episcopulu seu. Atunci intr'o intielegere uniti, vom triumfa usioru; natiunea si biserica vor fi ca unu arbore plantatu pe langa curgerile apelor, care si-dá fructulu la timpulu seu, si frundi'a sa nu se vestediesce, si tóte, câte face, prospera! Er noi pururea vom fi cu recunoscintia acelui'a, care lasandu tóte ale sale, a venit in servitiu bisericeii din eparchi'a Aradului, si in chipu de mangaiere i oferimu sentimintele nóstre de iubire si simpatia!

I.

Rugatiunea Domnésca

séu

Tatalu Nostru.

Tatalu nostru! papea nóstra cea de tóte dilele da-ni-o nóa astadi!

Mat. c. 6 — 11.

Dupace din grati'a lui Ddieu, in urmare desvoltarei regulate a naturei, privescu semanaturile nóstre, ce mangaiere pentru mine vediendu spicele de grâu plecate in diosu de sarcina fructului ce impórta; si din contra ce intristare vediendu pucina credintia a omului in faci'a atátoru bunatati si daruri trimise nóa dela Ddieu!

Asia e I. Cr. me intristezu si compatimescu omulu pentru pucina lui credintia! Abia trecu iérn'a abia se topi neu'a, ce la inceputulu primaverei inca mai acoperé pamentulu, si ómenii amblau superati printre semenaturi; ér candu holdele loru paréu a insetá dupa ploie ei incepura a proroci despre scaderi, lipse, ba inca si despre fómete, casi cum provedinti'a si-ar afla placere in miseri'a filoru sei; si casi cum numai unu midilocu ar avé in manile sale spre fericirea acelor'a

Insa nuorii condusi de venturile apusene, sosescu si din sinurile loru revérse ploie'a cea cu doru asceptata;

sub efectulu acesteia si a radielor s6relui, care acum stralucescu in t6ta puterea caldurei lor crescurea semenaturile n6stre, spicele se incarcara bogatu, si mai trebuiescu vre-o c6teva dile pana ce vor cadea sub ascutisiulu secerei, implendu de mangaiere inimile agricultorilor. Si ac6st'a este dragostea cea nemarginita a providintiei facia de noi, carea sternesce in inim'a mea si in sufletulu meu sentimentele admirarii si adorarii nemarginite.

Cu astfelu de cugete sante am pasitu eu astadi in cas'a ac6st'a santa; m'am urcatu pe amvonu cu scopu de a ve indemn6 si pre voi la astfelu de sentimente, *6r de alta parte* ca se ve invetiu a ve ruga lui Ddieu in intielesulu inventiaturei lui Cristosu pentru bunurile pamentesci. — Pentru ac6st'a citai din rugatiunea domn6sca cuvintele acelea, ce tract6za despre bun'a n6stra stare materiala, care sunt urmat6rele: „*Tatalu nostru! pana n6stra cea de t6te dilele d6-ni-o n6a astadi.*“ Simpla si la prima vedere decatra toti intielegibila rugatiune e ac6st'a, totusi at6tu de maies-t6se, at6tu de strabatat6re la sufletu sunt adeverurile ce contine in sine, inc6tu desfasiurarea lor ne cere intr6g'a atentiune.

Veniti dar se luamu de tem'a vorbirei explicarea acestei rugatiuni simple si totusi maies-t6se: *Tatalu nostru! pana n6stra cea de t6te dilele d6-ni-o n6a astadi!*

Se vedemu cum in rugatiunea ac6st'a simpla se cuprindu trei feluri de detorintie 1. *ascultarea fi6sca* 2. *credinti'a d6pt'a si a* 3. *am6rea adeverata*. — Din rugatiunea ac6st'a urm6za:

I

Sternirea ascultarei fiesci. Nu este in cererea ac6st'a nemicu ce aru insemn6 prisosintia, placeri maies-rite, m6sa bogata, eleganta stralucit6re; totu ce contine in sine e dobindirea panei de t6te dilele. — Panea in intielesu strinsu luat insemn6za acelu nutrimentu, cu care traimu in t6te dilele, dar' in intielesu mai latu insemn6za totu, ce este neaparatu de lipsa la sustinerea n6stra; eschi-diendu afara totu luculu, tota pomp'a. — Asia dar in intielesulu ac6st'a cererea: *Tatalu nostru! pana n6stra cea de t6te dilele d6-ni-o astadi!* este contraria desfrenarilor nemarginite, si poftelor nesati6se intru adunarea bunurilor pamentesci.

O! I. Cr. d6ca cugetu la luculu acela ce-lu avemu in mancarile si imbracamintele n6stre, pe langa acestea cugetandu la cererea ac6st'a simpla: *Tatalu nostru! pana n6stra cea de t6te dilele d6-ni-o astadi!* — mi se pare c6 ar trebui se ne rusinamu: c6tu de tare ne amu indepartatu de simplicitatea originala. Isusu Cristosu inca traia in lipsa si saracia, ba de multe ori er6 lipsitu si de cele mai neceserie; 6r noi, carii ne tienemu a fi urmatoriului, suntemu nesatiosi in venarea bunurilor si a desfatarilor lumesci; dorintiele n6stre sunt nemarginite!

Isusu Cristosu ne invetia a ne rug6 numai pentru cele mai necesarie adeca *pentru pana cea de t6te dilele*, si d6ca vomu recuget6 fora preocupare, *panea* este nutrimentulu celu neaparatu de lipsa pentru trupulu omenescu. Ce ar' fi de noi I. C. d6ca Ddieu ni ar' deneg6 pana macaru numai pe un'a luna de dile? ore susplini-ar loculu acesteia confeturile, mancarile aromate si pomp6se? 6re suplini-o ar' pre aceea aurulu ori diamantulu? Nici dec6tu! A ramasu din evulu vechiu o anecdota, dupa care se scie c6 unu imperatu nesatiosu a poftitu dela Ddieu, c6 elu ori de ce s'ar atinge, s6 se prefaca in aur; si d6ca cererea i s'ar fi datu, ce er6 urmarea? — aceea: c6 si pana, cu carea voia s6 se nutr6sca, prefacendu-se in aur, ar' fi muritu de f6me. — De t6te, cu adevaratu de t6te se uresce omulu, inse de pane nu; si candu *panea* nu ne pica bine: de siguru c6 suntemu morbosu. — Prec6tu este pana de simpla; pe at6ta este ea de nutrit6ria, ea nutresce totu

trupulu si 'lu intaresce si e esemplulu celu mai fidelu la ce au voitu Isusu se fie omenimei, adeca: *panea vietii*. De aceea a si ales'o la cin'a cea de taina ca se fie simbolulu frangerei trupului seu. — Pe langa t6te acestea este cu nepotintia a nu cun6sce cumca pana este obiectulu celu mai necesariu a rugatiunei n6stre; este celu mai nemultiamitoriu omu acela, care dobindindu-o aceea, nu se sente indatoratu a d6 multiemire lui Ddieu. . . —

Panea, pana ce de t6te dilele e aceea, pentru care trebuie se ne rugamu; si totu ce trece peste ac6st'a, si ce cuprindemu in rugatiunile n6stre: este semnulu neindestularii, si o Ddieule! c6ti sunt, cari avendu pane mai umbla inca si dupa superficialitati! La unulu imbracamintea nu e destulu de fina, la alulu mancarile i se paru c6 nu sunt destulu de alese, la alu treilea nu e destulu de comota locuinti'a, la alu patrulea odaile nu-i sunt de dupa moda mobilate, — si cine ar' sc6 enumera minutiile acelea, pentru acarora dobindire se roga multi. „*Pentru c6 scrisu este nimenea nu traiesce din aceea c6 are bogatii multe: mare dobinda este a servi lui Ddieu cu credintia, pentru c6 nemica nu amu adusu in vietii'a ac6st'a, fora indoi6la nemicu nu vomu duce din trens'a; lince pentru acea destulu este d6ca avemu ce manc6 si cu ce ne imbrac6, cu acelea se ne indestulimu.*“

Asia se rog6 si Solomanu filosofulu testamentului vechiu: *D6ue ceru d6mne dela tine, nu me lipsi de densele pan'ce traiescu. Saracia ori bogatia nu-mi d6 mie numai me hranesce pre mine cu nutretiulu care este pentru mine.* — O I. Cr. c6te lacrimi s'ar usc6, c6te suspine ar' amuti: d6ca cugetandu, c6tu de pucine sunt lipsele naturale ale omului s'ar margini in rugatiunile lor, ce astadi contineu cererile bunurilor pamentesci; dicu d6ca s'ar margini la acelea, in care dupa esemplu lui Cristosu cu umilintia ne amu rug6 dicendu *Tatalu nostru! pana n6stra cea de t6te dilele d6-ni-o astadi!*

(Va urm6.)

Protocolu

despre adunarea generala a asociatiunei nationale aradane pentru cultur'a si conversarea poporului romanu, tienuta in Aradu, la 15. Iuniu 1874. —

Nr. 1. Membrii asociatiunei la or'a a 9 a. m. se adunara in numeru considerabilu in localitatile Domnului Georgiu Dogariu, unde vicepresedintele asociatiunei Sigismundu Popoviciu deschide siedinti'a observandu c6 are neaperatu a se departa in cauza neamenabila, deci r6ga adunarea ca conformu dispugetiunilor statutului se-si al6ga presedintele si notarii ad hoc la ce

Adunarea alege de presedinte ad hoc pe Ioanu Metianu vicariu episcopescu — presedinte la consistoriulu oradanu, 6ra de notari pe Moisa Bocsianu si pe Paulu Popu. —

Nr. 2. Presedintele pune la ordine alegerea presedintelui ordinariu, in urmarea carei'a.

Cu totalitatea voturilor de presedinte se alege Ilustritatea Sa Domnulu Episcopu Mironu Romanulu, 6ra alegerea, conformu statutelor se asterne innaltului guvern pentru aprobare. —

Nr. 3. Urm6za apoi alegerile a lor doi vicepresedinti ordinari, si

Adunarea cu totalitatea voturilor de vicepresedinti alege pe Ioanu Metianu vicariu episcopescu — presedinte la consistoriulu oradanu si pe Mihaiu Nagy canonicu in Lugosiu.

Nr. 4. Presidiulu propune alegerea a doi notari ordinari ai adunarei

De atari se alege cu totalitatea voturilor Paula Popu si Franciscu Longinu.

Nr. 5. Se propune alegerea unei comisiuni de doi membrii pentru insciintierea si invitarea presedintelui la adunare. —

In comisiune se alege Dr. Atanasiu Siandoru si Georgiu Vasileviciu.

Nr. 6. Se da cetire reportului generalu alu directiunei despre lucrarea sa de la ultim'a adunare generala, — dupa a carui cetire se propune esmiterea unei comisiuni pentru censurarea reportului directiunale, —

Primindu-se, — în comisiunea pentru censurarea raportului direcționalu se alege Georgiu Pop'a, Mircea B. Stănescu și Iosifu Vulcanu. —

Nr. 7. Alesandru Mocioni propune suspenderea ședinței pentru ca comisiunea cenzurătoare să-și poată prepara referatul. —

Primindu-se, — ședința se suspende. —

Nr. 8. La 12 ore ședința redeschizându-se, — nou alesul președinte între urări de „se trăiască!” prezentându-se și ocupându-și locul, într-o cuventare dămnă și bine semțită mulțimesce adunării pentru încrederea și onoarea ce i-a dovedit prin alegere, și promite, că precum în trecut așa și în viitoriu va considera de dărintă sântă a sa promovarea intereselor acestei asociațiuni. —

La acestă Vincentiu Babesiu constatându-se că într-adeveru la întemeierea acestei asociațiuni Domnul Episcopu de astăzi, atunci protosinelu, a fost unul dintre factorii principali, care a sacrificat atât cu fortiele sale spiretuali, cât și materiali foarte multu pentru această societate, — recomandă cu căldură Ilustrității Sale în tocmăi astăzi spriginirea asociațiunii, ca să se evite din încurcatură de astăzi, — și conducerea spre scopul propus, și cere ca despre aceste manifestări să se remane urma la protocolu.

Adunarea între strigări de „se trăiască!” decide a se primi la protocolu aceste manifestări.

Nr. 9. La ordine este referat'ă comisiunii cenzurătoare aleasă sub punctul 6, carea prin referințele sau Mircea B. Stănescu raportă și propune:

Absolutoriulu cerutu prin direcțiune nu se da, și chiar' din raportulu direcțiunii întetită fiindu necesitatea pentru ărtarea unei adevărate icône despre starea economică a asociațiunii de la urdirea ei până astăzi, ca astfelu cunoscută o dată această stare în detaliu, se poată servi de manecare la mersulu asociațiunii în viitoriu, spre care scopu se recere o comisiune mică și din locu, — deci adunarea generală binevoiescă a decide, că enunțându-se necesitatea imperativă pentru censurarea, încuiarea și lichidarea individuală a tuturor socotiloru, actelor și statului asociațiunii de la urdirea ei începându, pre lungă abstragere de la comisiunea din trecut, se eșmite o comisiune nouă de 5 bărbați, cari încă n'au fostu în vre o funcțiune la direcțiune, cu dreptulu a lua la întrebări pe funcționari, și cu îndrumarea, că primindu ea toate hartiile și protocoalele asociațiunii pe lungă inventariu specialu, se tinda a face scrutarile și lamuririle indegetate în celu mai scurtu tempu, inclusive în restempu de 3 lune, și după cea mai bună chipzuielă a sa, și apoi a-și prezintă raportulu sau direcțiunii; ăra direcțiunea e îndrumată, ca pentru luarea în dezbateră a acelui raportu numai decătu se puna la cale chiamarea unei adunări generale extraordinare la Aradu. —

În fine în cele ce privescu propunerile direcțiunii cu referința la modificarea statuteloru, nu o afla comisiunea de întemeiata. —

Vincentiu Babesiu propune despartirea propunerii comisiunii în 2. parti: un'ă referitoare la eșmiterea comisiunii cenzurătoare de 5, a două referitoare la modificarea statuteloru, — totu o dată la punctulu primu al propunerii comisiunii face amandamentulu: că comisiunea se fia împoterită ca simțindu necesitatea, să se folosească de conlucrarea unui barbatu de specialitate (contabilu) remunerandu cu o sumă până la 200 fl. v. a. —

Adunarea primesce punctulu primu din propunerea comisiunii înbinatu cu amandamentulu lui Babesiu, — alegandu în comisiune pe: Moise Bocșianu, Georgiu Pop'a, Mircea B. Stănescu, Franciscu Longinu și pe Paulu Popu. —

Nr. 10. Votându-se despre cesțiunea modificării statuteloru, Deciderea cauzei prezintă se amana până la adunarea proxima, carea este o continuare a adunării prezente.

Nr. 11. La propunerea lui Mircea B. Stănescu.

Se decide amenarea continuării adunării generale până la terminulu care-lu vâ defige presiuli adunării de locu după prepararea raportului comisiunii de 5 emissu sub punctu 9. —

Nr. 12. La propunerea Ilustrității Sale a Domnului președinte

Adunarea cu totalitatea voturilor alege de membrii, pe Ioanu Ciôr'a din Micalac'a, Petru Tamasdanu, Stefanu Tamasdanu din Pecica română, Ioanu Rusu din Nadlacu, Georgiu Popoviciu din Minisui, și pe Alesandr'a Ciôra din Micalac'a de membra ajutătoare.

Nr. 13. Pentru autenticarea acestui protocolu, ședința se va continuă adi la 7 ore sâr'a. —

După acestea președintele dechiarandu ședința de închisă, — se îndepartă între urările adunării de „se trăiască!”

Acestu protocolu s'a cetit și autenticat în ședința adunării continuate la 7 ore sâr'a.

Ioanu Metianu,

v. președintele adunării. —

Paulu Popu,

notariulu adunării. —

VARIETATI.

(Necrologu.) An'ă Versigănu maritata Machi protopopăsa în Buteni și ficele ei adoptate Elis'a Machi-Versigănu maritata Stănescă împreună cu sociulu ei Mircea B. Stănescu avocatulu în Aradu, deputatu la camer'a Ungariei și redactoru de la diurnalulu „Gur'a-Satului”, Elis'a Machi Versigănu cea teneră, fiulu adoptatulu Demetriu Machi-Ardelăun veduvita Badistănu-Clencovicu din Musca, — Iosifu Stănescu notariulu cercuale în Berz'a împreună cu socia sa Ilén'a Talosiu, — Emili'a Stănescă maritata Rad'a împreună cu sociulu ei Teodoru Rad'a preotu în Ternov'a — Elia Arsiciu parocu în Musca, în numele lor propriu precumu și în alu numerosilor consangeni din Curticiu, Zarandu, Aldesci, Musca și Berz'a cu inima stăsiată de durere adueu la publică cunoscința grabnică și pre natură încetare din viață, în etate de 48 de ani, întimplată la Buteni, în 1/18 Iunie 1874. a multu iubitului sociu, respective parinte adoptivu, socru, frate, unchiu și cuscru: Andreiu Machi protopopu romanu de relegeagrecă orientale alu tractului Buteniloru. Osamintele lui se voru înmormântă în 9/18 Iunie 1874. după amădi la 5. ore dela cas'a lui propria în cimiteriulu gr. or. d'în opidulu Buteni. Fia-i tierin'a binecuvântată și memori'a eternă!

Concursu.

1

Pentru îndeplinirea postului invetiatorescu în comun'a Pobd'a se deschide concursu până în 15 Iuliu a. c.

Beneficiile sunt: 1) în bani 120. fl.; 2) pentru un'ă magedisă 40 fl.; 3) 1/2 magedisă 3 fl.; 4) lumini 10 fundi a 48 cr. — 4 fl. 80. cr.; 5) grâu 60 metie; 6) lemne 2 stengini; 7) paie ori lemne pentru scôla 6 stengini; 8) pamentu pentru sementia 4 jugere; 9) cörtelu liberu cu 2 lo. alități comode, și gradina de legumi. Din aceste are însă o tertialitate se o dea invetiateriulu Constantinu Brendeu ca pensiune afara de cörtelu și lumini. Doritorii de a ocupă acestu postu au a trimite recursurile instruite, scrise cu man'a proprie, și stilisate comitetului parochialulu dlui inspectoru cercualu Dr. Vasiciu, în Timisioara. Se mai cere ca competiții să se prezintă în un'ă din dumineci ori serbatori în faci'a locului și a cantă.

Pobd'a, în 1. Iunie 1874.

Comitetulu parochialu:

Cu scirea și învoirea mea Dr. Vasiciu, inspectore de scôle cernalu.

Concursu.

2

Pentru deplinirea parochiei vacante din Monereu în protopresviteratulu Buteniloru, cu carea sunt împreunate 1/2 de sesiune pamentu aratori, biru dela 110 de case, stălele îndatinate și cuartiru cu gradina, — prin acestă se escrie concursu până la 9 Iunie st. v. a. c. în carea diua va fi și alegerea. —

Recurentii sunt avisati în acestu restimpu a se prezenta odata la biserica de aici, ăra recursurile instruite cu celu necesarie ale substerne M. O. D. Protopresviteru tractuale la Buteni. Monereu la 18 maiu. 1874

Comitetulu parochialu

În contielegere cu mine Andreiu Machi Protopresviteru.

CONCURSU.

2

Spre alegerea unui parochu în Jadani pe parochia vacante îndiestrată cu folosirea a 44 jugere de pamentu bunu, 50 chibla de grâu și din stôl'a considerată diumetate, avendu celelalte emoluminte a cadé în folosulu Capelanului localu se deschide Concursu până în 30: Iunie a. c. candu se va ținea și alegerea.

Recurentii la această parochia au la recursurile sale-adresande catra sinodulu parochialu de aici, și substernendu Protopresviterulu tractualu în Timisioara a alatură testimoniulu de maturitate și calificatiune, și a se îndatori în totu a două Dumineca a predică în biserica; înse mai înainte a se prezenta aici intro di de Dumineca său serbatore, spre a ne încredința despre desțeritatea lui în cele rituale și predicațiune.

Pelanga acestă de observatu este, că până în 3: fauru 1875 are diumetate din toate emolumintele va folosi veduva preotăsa a repos. parochu Georgiu Morariu.

Jadani în 22: Maiu 1874.

Comitetulu parochialu.

În contielegere cu mine: Mel. Dregiciu m. p. Prot Timis.